

Scenariusz zebrania z rodzicami
„Zaspokajanie potrzeb emocjonalnych
a budowanie poczucia własnej wartości u dziecka”

Cele :

- pokazanie związku między stopniem zaspokajania podstawowych potrzeb emocjonalnych a budowaniem poczucia własnej wartości,
- uświadomienie skutków braku poczucia własnej wartości u dziecka,
- wskazanie rodzicom barier utrudniających budowanie poczucia własnej wartości u dziecka w procesie wychowania.

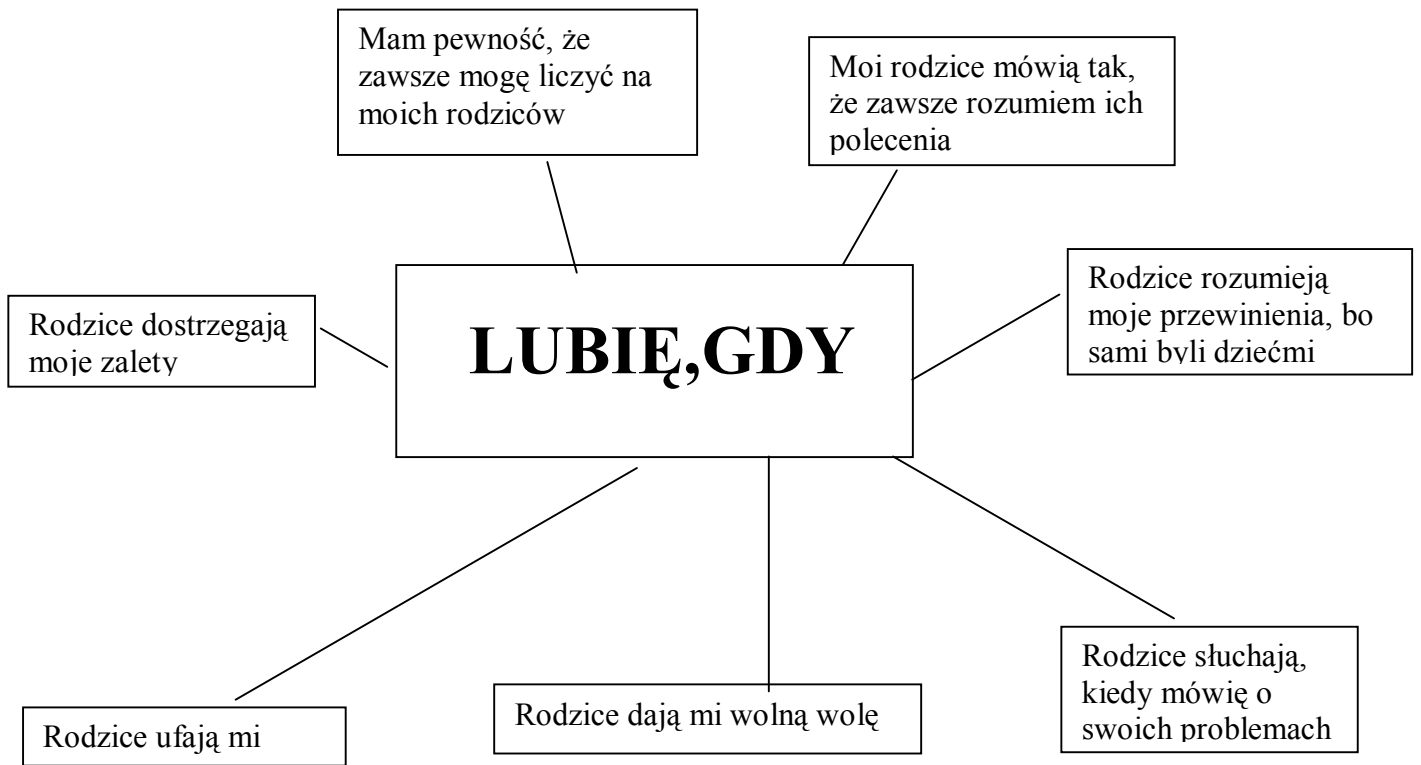
Przebieg spotkania:

1. Powitanie rodziców.
 2. Krótkie wprowadzenie do tematu spotkania.
- Potrzeby, które są wyrazem zależności człowieka od obecności w jego otoczeniu innych ludzi, możemy podzielić na dwie grupy: wewnętrzne (fizjologiczne i psychiczne – potrzeba bezpieczeństwa, akceptacji, uznania, szacunku, itp.) i zewnętrzne (biologiczne i społeczno – kulturalne, np. potrzeba obcowania z ludźmi kochającymi, życzliwymi, kompetentnymi, o zbliżonych zainteresowaniach, itp.).
 - Zaspokojenie potrzeb psychicznych (głównie potrzeby poczucia bezpieczeństwa) i potrzeb społeczno – kulturalnych ma dominujące znaczenie w prawidłowym procesie przystosowania dziecka do życia w społeczeństwie. Mały procent ich zaspokojenia lub zupełny brak powodują obniżenie odporności na sytuacje trudne.
 - Brak poczucia bezpieczeństwa i frustracja potrzeby bliskiej więzi społeczno – emocjonalnej powoduje, tak bardzo obecne dziś, zachowania agresywne, lękowe, a nawet regresję w zachowaniu społecznym lub posiadanej już wiedzy.
 - Spis najważniejszych potrzeb emocjonalnych człowieka:
 - wsparcie (jestem zawsze przy tobie),
 - poczucie bezpieczeństwa, akceptacja (kocham cię takiego, jakim jesteś),
 - uwaga, miłość, czułość (zawsze ciebie dostrzegam),

- szacunek (mimo tego, że jesteś młodszy ode mnie, szanuję twoją odrębność),
 - zachęta (zawsze w ciebie wierzę),
 - zaufanie (wierzę, że dbasz o siebie).
- Dzieci (również dorośli), u których stan zaspokojenia podstawowych potrzeb jest niski, często ulegają negatywnym emocjom (złość, niechęć, strach, lęk, gniew), co prowadzi do wytworzenia u nich niskiego poczucia własnej wartości, niechęci do ludzi, braku umiejętności współpracy z innymi ludźmi.
3. Wspólne wymienienie kilku barier zagrażających nam drogę do wychowania dziecka z wysokim poczuciem własnej wartości, powodujących bunt rodziców wobec zachowań dzieci lub nawet podważanie poczucia własnej wartości naszych dzieci :
- zmęczenie i brak czasu (zapracowani, zapędzeni, często nieobecni, doksztalcający się – prowadzimy zbyt intensywny tryb życia),
 - brak wrażliwości (niezwracanie uwagi na to, co mówimy w obecności dzieci na ich temat, np. ocena wyglądu i inteligencji naszych dzieci potrafią bardzo zranić),
 - poczucie winy (którego typowym objawem jest kupowanie dziecku wszystkiego, co zechce, bez względu na przydatność i zbytnia pobłażliwość co do jego zachowania),
 - rywalizacja o miłość (sytuacja, gdy na świat przychodzi nowe dziecko w rodzinie).
4. Dyskusja dotycząca wymienionych barier i sposobów radzenia sobie w przedstawionych sytuacjach:
- Wniosek: **im wyższy jest stan zaspokajania potrzeb psychicznych i społeczno – kulturalnych, tym większe są szanse na to, że wychowamy człowieka odpowiedzialnego, mądrego, spokojnego.**
5. Prezentacja plansz z pracami dzieci, dotyczącymi tego, co lubię, a czego nie lubię w codziennym życiu z rodzicami (na godzinie wychowawczej przedstawiłam uczniom przykładowe zachowania rodziców, zaś po ich wspólnym omówieniu – dzieci miały przyporządkować treści pozytywne i negatywne do plansz. Nie obyło się oczywiście bez podawania przykładów z własnego życia).

Załącznik 1 i 2

Załącznik 1.

Załącznik 2:

